

geriets anskaffelsessum. Dette er netop også blevet forlænget frem til udgangen af 2005. Og så aftalte satspuljepartierne at afsætte 546 mio. kr. til renovering af utidssvarende amtskommunale botilbud og nedbringelse af ventelisterne til boliger for handicappede i perioden 2004-2006.

På den baggrund skal jeg oplyse, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først undrer jeg mig lidt over, at ministeren siger, at åmterne og kommunerne er rigtig gode til at vurdere boligbehovet, eller at det er dem, der er bedst til at vurdere boligbehovet, for hvordan alverden kan de vurdere behovet, når de ikke ved, hvor mange der godt kunne tænke sig en bolig?

Det andet er, at det undrer mig noget, at ministeren siger, at det ville bryde med et fundamentalt princip, hvis borgerne har en ret til selv at blive skrevet op på en venteliste. Det gør vi jo på ungdomsboligområdet. De unge går jo selv hen og skriver sig op på en liste til de særlige ungdomsboliger. På daginstitutionsområdet går forældrene også selv hen og skriver deres børn op på en venteliste til at få en plads i vuggestue eller dagpleje eller børnehave.

Jeg forstår ikke helt det her fundamentale princip om, at borgerne ikke har ret til selv at definere, at de har et behov, de gerne vil have opfyldt af det offentlige.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er rigtigt, at man selv skriver sig op, hvis man gerne vil have en ungdomsbolig, men man har ikke et krav på en. Man har ikke ret til at få en, men man kan så være heldig at få en, hvis man gerne vil have en.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi har et system, der vurderer, om vedkommende har de fysiske eller psykiske skavanker, der skal til, for at man ikke kan bo hjemme, og at man har behov for et botilbud, en plejebolig, hvor der er den pleje, man skal have. Hvis man skulle selvvisitere, kunne det jo godt være, at man som gammel egentlig godt kunne klare sig, men at man syntes, at det ville være meget rart at være i det miljø og få den hjælp.

Dermed mener jeg, at vi svigter de svageste, for det ville jo alt andet lige betyde, at der skulle bygges noget mere. Ville vi så bruge pengene

rigtigt? Det er så mit spørgsmål. Kunne vi ikke have brugt dem bedre i stedet for at bruge dem på de grupper, der måske har visiteret sig selv? Det synes jeg simpelt hen er et problem, og derfor synes jeg, det skal være ud fra et mere fagligt princip, at der visiteres.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, at ministeren har læst forslaget med bemærkningerne, som det er fremsat i år, for ligesom på ungdomsboligområdet, hvor der jo heller ikke er ungdomsboliger nok, er vi godt klar over, at fordi man får ret til at visitere sig selv til at blive skrevet på en venteliste, betyder det ikke, at man dagen efter har en bolig.

Der vil selvfølgelig være en lang periode, indtil vi får bygget tilstrækkeligt med boliger. Her vil der selvfølgelig ske en visitation, nøjagtig ligesom der gør med ungdomsboliger: Hvem står først i køen med det største behov? Det er klart, at en, der ikke kan klare sig selv, kommer først i køen, på samme måde som vi gør med ungdomsboliger, hvor man tager dem, der står akut boligløse og med små børn, før dem, der stadig bor hjemme hos mor og far.

Der er jo ikke lagt op til, at man tager nogen ind foran nogle andre, der har et større behov, men at vi ved at få nogle åbne ventelister kan få et bedre overblik over behovet og dermed også bedre kan sætte fart i at få bygget det byggeri, som der så er et ønske om blandt befolkningen.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det får mig til at svare, at så synes jeg, at det både er et dyrt og et dårligt forslag, for hvad er det så værd, når der alligevel skal foregå en visitation af dem, der står på ventelisten? Og det er dyrt, for det er nogle meget dyre boformer, når man laver de her plejeboliger, for man indretter dem, så personalet kan komme omkring, og der skal være nogle meget store badeværelser osv. De skal jo kunne være fleksible, for selv om den ene ikke nødvendigvis har brug for hjælp i en periode, skal boligen jo kunne dække behovet, når der flytter en anden ind, som muligvis har det behov, osv.

Jeg mener altså stadig væk, at det er en dårlig udnyttelse af ressourcerne, hvis man kan klare sig godt i eget hjem og få den hjælp, der skal til for at kunne klare sig dér. Man kan jo så stadig væk trods alt frivilligt flytte, hvis man vil det,